

● نویسنده: پاول چنتلر و سیم هریس
مترجم: زهره جنابی

از همه مهم تر، شم بویایی خوبی برای کشف حقایق داشته باشد؛ یعنی بتواند با کنجکاوی فراوان از جزئیات خبر، سر در بیاورد و بداند چه عواملی، یک رویداد خبری خوب و مناسب را تشکیل می دهند. به عبارت دیگر باید بداند، چگونه می توان این رویداد را به یک گزارش خبری پرسروصدا تبدیل کرد.

علاوه بر این، یک خبرنگار قدیمی باید در کار با سبک ها و تجهیزات فنی قدیمی و حتی مدرن راحت باشد. به بیان دیگر، باید از توانایی های لازم از قبیل: تدوین نوار، نوشتار، پردازش دیسک سخت رایانه، گردآوری و ضبط منابع، دسترسی به پل های ارتباطی، قرائت بولتن های خبری از رادیو و همچنین راهبری مصاحبه های رادیویی برخوردار باشد. یک خبرنگار رادیویی، علاوه بر انعطاف پذیری و داشتن لیاقت، از لحاظ فنی و تکنیکی نیز باید، صلاحیت های لازم را داشته باشد؛ باید بتواند تحت فشارهای شدید زمانی، به کار خود ادامه دهد و در همین مدت زمان کوتاه، درباره یک حادثه بسیار اسفناک و یا برنامه طنز تفریحی گزارش تهیه کند.

در عین حال همین خبرنگار، گاه مجبور می شود، تمام روز را

در حال حاضر، کمتر توصیه می شود که فعالیت در رادیو، از رادیوهای محلی آغاز شود. این صنعت با سرعتی عجیب و باور نکردنی به سوی پیشرفت و ترقی در حرکت بوده، یکی از مهم ترین مشکلاتی که مدیران و سردبیران خبر با آن مواجهند، پیدا کردن کارکنان و خبرنگاران کارآمد و شایسته ای است که بتوانند به خوبی از عهده مسئولیت ها و وظایف این شغل برآیند. یک بار دیگر تأکید می کنیم: «کسانی که بتوانند، مسئولیت ها و تعهدات این شغل را به نحو احسن انجام دهند».

تعداد افراد متقاضی این شغل کم نیست، اما متأسفانه تعداد بسیار معدودی از آنها از توانایی های لازم برخوردارند.

خبرنگار توانای رادیویی باید بتواند، مهارت های مرسوم گزارشگری را با مهارت های جدیدتر تلفیق کند. به کارگیری مهارت های مرسوم و سنتی خبرنگاری به این معناست که او باید بتواند مطالب خود را صریح و به زبان نوشتاری قابل فهم بنویسد، همچنین باید بتواند موقعیت های پیچیده را به زبانی شیوا توضیح دهد.

درباره مطلبی خاص فکر کرده یا استفاده بر روی پاهایش فعالیت کند. مثلاً به هنگام ضبط یک مصاحبه یا نوشتن جزئیات یک محاکمه قضایی، تنها چند ثانیه قبل از پخش زنده، زمان برای انجام تمامی این کارها به آنها داده می‌شود.

ویژگی تخیل یا تصویرپردازی در یک خبرنگار رادیویی محلی به معنای ویژگی داستان‌سرای در او نیست، بلکه منظور این است که وی باید بتواند تک‌تک جزئیات رویداد خبری و همچنین تمامی اتفاقات جالب و با ارزش خبری در مکان‌های فراموش شده را به خاطر بسپارد.

نقطه آغازین

برخی از خبرنگاران در صنعت رادیو و تلویزیون مشغول به کار هستند که هرگز صدایشان از این رسانه‌ها شنیده نمی‌شود. این افراد، ویراستاران خبری هستند که در بخش‌های مهم خبر سراسری فعالیت می‌کنند؛ بخش‌هایی مانند رادیو خبر سراسری BBC. ممکن است این افراد، در عین حال به رادیوهای BBC و یا به بخش‌های مستقل خبر رادیویی که بسیاری از ایستگاه‌های رادیویی خصوصی (تجاری) را تحت پوشش خود دارند، نیز سرویس‌های خبری بدهند.

این گونه افراد معمولاً تجربه‌های فراوان و با ارزشی دارند و مسئولیت‌شان به ندرت به افراد تازه وارد واگذار می‌شود.

شانس ورود به صنعت بزرگ رادیو، برای خبرنگاران تازه کار

خبرنگار باید بتواند تحت فشارهای شدید زمانی، به کار خود ادامه دهد. و در همین مدت زمان کوتاه، درباره یک حادثه بسیار اسفناک و یا برنامه طنز تفریحی گزارش تهیه کند.

رادیوهای محلی بیشتر است؛ به عبارت دیگر، امکان ورود به مکان‌های کوچک برای همگان میسر است.

در این مکان‌های کوچک، سردبیر خبر، تنها در بخشی از روز علاوه بر نوشتن خبر، تهیه گزارش از آن را نیز برعهده دارد. در این صورت ممکن است تعداد کارکنان بخش خبر، تا یک نفر نیز کاهش یابد. اداره این بخش در تعطیلات آخر هفته نیز به صورت نوبتی خواهد بود.

در روزهای تعطیل، تمامی کارها تنها برعهده یک نفر است، از قرائت بولتن‌های خبری گرفته تا اعلان خبرهای رأس هر ساعت و یا انجام مصاحبه در صبح روزهای اول هفته و میان برنامه‌ها.

اصطلاحی وجود دارد که هرگز در اتاق‌های خبر رادیوهای کوچک محلی شنیده نمی‌شود: (این، وظیفه من نیست).

در یک ایستگاه رادیویی محلی، تنوع در حرفه خبرنگاری بسیار بیشتر است. در صدها اتاق خبری کوچک، حتی یک متخصص که مسئولیت پرداختن به موضوعی خاص مثلاً صنعت یا سیاست را عهده‌دار باشد، مشاهده نمی‌شود. در این بخش‌ها، ویراستار خبر و حتی منشی یا دبیر اتاق خبر وجود ندارد.

در حال حاضر، خبرهای روز اغلب اوقات توسط خبرنگاران اجرا می‌شوند، اما هنوز هم سبک قدیم (گویندگی خبر) در که رادیو سراسری BBC و سرویس بین‌الملل آن مشاهده می‌شوند. در روش سنتی، خبرها توسط دیگر افراد نوشته شده، گوینده خبر فقط آن را می‌خواند. در رادیوی محلی، معمولاً بولتن‌های خبری توسط کارکنان بخش گزارش یا گزارشگران ارائه می‌شوند. گرچه برخی از گروه‌های بزرگ رادیویی خصوصی یا تجاری، از تجربه به کارگیری یک گوینده خبری برای چند ایستگاه خبری استفاده کرده‌اند. در این شیوه، گوینده خبر چند بولتن خبری را که قبلاً توسط گروه‌های جداگانه خبرنگاران و از یک منبع خاص تهیه شده قرائت می‌کند، این برنامه‌ها جداگانه ضبط شده، در زمانی خاص به طور همزمان از شبکه‌های مختلف ملی خصوصی پخش می‌شوند.

این روش از لحاظ قوانین و مقررات، موردی استثنایی به شمار می‌رود. یکی از ویژگی‌های حرفه خبرنگاری که تاکنون درباره آن صحبت نکرده‌ایم و از تمامی ویژگی‌های خبرنگاری در رادیو هم مهم‌تر است، ویژگی (اشتیاق و علاقه) است.

اشتیاق ن کنید این حرفه می‌تواند بسیار سخت باشد، به این معنا که گاهی اوقات رویدادی غیرقابل پیش‌بینی رخ می‌دهد که تهیه گزارش آن نیازمند کار مداوم برای ساعاتی طولانی است. کار و فعالیت در این ساعات، بسیار شاق، حساس و پرتنش بوده، دقایق سرنوشت‌ساز به چند ثانیه تبدیل می‌شوند. حتی ممکن است در یک عصر خسته‌کننده روز تعطیل مجبور باشید اتاق خبر را به تنهایی اداره کنید.

زندگی مطابق این شیوه، موجبات انزوا از جامعه را فراهم می‌سازد؛ مثلاً فردی را تصور کنید که باید در روز کریسمس به تنهایی در اتاق کار خود فعالیت کند. در مجموع کار برای رادیو، می‌تواند جالب توجه و رضایت‌بخش هم باشد؛ مثلاً زمانی که در مدت بسیار کوتاه، عناوین مهم خبری را آماده پخش می‌کنید و یا یک گزارش یا بولتن خبری سنگین را که سرشار از خبرهای تکان‌دهنده یا امیدوارکننده است، ارائه می‌دهید. به بیانی دیگر، این شغل می‌تواند بسیار جذاب و رضایت‌بخش باشد. این همان چیزی است که شما سازنده آن هستید.

